

ger en nærmere Udførelse af denne Tanke i §§ 2—6, for saa vidt angaar tamme Dyr, Husdyrene . . ja, der er jo ogsaa Fisk, men naar vi altsaa se bort fra dem — saadanne Dyr, som Menneskene til Stadighed ere i Besiddelse af, og som spille en Rolle i ethvert Landbrug. § 1 indeholder altsaa de almindelige Principper, som ville komme til Anvendelse paa Behandlingen dels af Husdyrene paa privat Grund, dels paa Transporten af vilde Dyr, og for saa vidt behøver man ikke yderligere Bestemmelser. Det ærede Medlem mente, at disse Bestemmelser vare utydelige og uklare, idet han opkastede Spørgsmaal som: hvad vil det sige, at Befordringsmidlerne skulle være af tjenlig Beskaffenhed, hvem skal afgøre det — hvorvidt behøves der Vanding, naar man har kørt med nogle Dyr tre, fire Mil — hvad skal der forstaaes ved Ordene: sædvanlig forsvarlig Handlemaade? Og han opkastede til sidst Spørgsmaalet om, hvorvidt man er berettiget til at give en uvan Ko eller Stud Ring i Næsen. Det hele bunder i, at det ærede Medlem har fæstet sin Opmærksomhed paa, om jeg saa maa sige, de mindre væsentlige Udtryk, og at han ikke har set, hvad det kommer an paa. Der er i § 1 ikke Tale om at give Regler for Befordringsmidlernes Beskaffenhed — Regler herom faa vi først i § 3 — der er ikke givet nogen nærmere Regel for, hvor tit Vanding skal finde Sted og deslige, og ikke nærmere Regel for, hvad der er forsvarlig Handlemaade eller ikke; men der er givet den Regel, at det forbydes at tilføje Dyrene *unødigt Lidelse*. Det er dette, der er bestemmende, at man tilføjer Dyrene *unødigt Lidelse*, enten det nu er, fordi man bruger daarlige Befordringsmidler, eller fordi man forsømmer at give den Føde og lidt Vand, som Forholdene tilstede, og som gøres fornødent, eller fordi man i øvrigt behandler Dyrene uforsvarligt. — Under samme Synspunkt skal man besvare det sidste Spørgsmaal, som det ærede Medlem opkastede: hvorvidt man havde Lov til at give en uvan Stud eller Ko en Ring i Næsen. Jo, naturligvis har man Lov dertil; kan man gøre det ved en Tyr, kan man ogsaa gøre det ved en uvan Stud eller Ko. Det siger ogsaa selve Paragraffen, thi den forbyder ikke at behandle Dyrene paa en Maade, som ikke er almindelig for den Slags Dyr; men den forbyder kun, at man ved et mod sædvanlig forsvarlig Handlemaade stridende Forhold tilføjer Dyrene *unødigt Lidelse*. Hvis Koen er uvan, ja, saa er Anbringelsen af en Ring i Næsen ikke nogen *unødigt Li-*

delse, saa er man nødt til at gaa uden for den almindelige Behandling af Køer eller Stude og give dem en Ring i Næsen. Men i øvrigt er dette, og hvad det ærede Medlem ellers har indvendt mod Lovforslaget, ikke andet, end hvad man kan drøfte i et Udvalg, og for hvilket man vil kunne søge en anden Formulering, hvis den her benyttede ikke skulde findes fyldestgørende. — Det ærede Medlem omtalte ogsaa § 2 og dvælede ved det Punkt, at Pigkæppe ikke maa benyttes, idet han indvendte, at i saa Fald havde en gammel Røgter, der brugte en Stav med Pig i, ikke Lov til at gaa i Marken med den. Det staar der aldeles ikke noget om; der staar: „Pigkæppe maa ikke benyttes“, nemlig til dermed at drive Husdyrene. Selvfølgelig § 2 handler jo kun om, hvad der er tilladt vedrørende Transporten og ikke vedrørende Røgterens Gang; § 2 taler om at drive og trække Husdyr og paabyder, at der hertil ikke maa benyttes Pigkæppe; man har ikke Lov til at drive Husdyrene frem ved at stikke dem med Pigkæppe. Hvad enten dette forekommer ofte eller sjælden, saa forekommer det dog, det er sikkert nok, at man, naar man driver et Par Heste frem eller kører dem, har en Stok med en Pig paa i Stedet for en Pisk — jeg har selv set det — og det ærede Medlem omtalte ogsaa, at man kunde have Pigge paa Siden af en Stok; men hvis noget saadant forekommer, er det ganske naturligt at forbyde det. Naar det ærede Medlem som noget ganske mærkeligt omtalte Bestemmelsen om Dyr med væsentlig Misdannelse af Klovene, maa jeg ogsaa her gøre opmærksom paa, at det, som der her er Tale om at forbyde, ikke er, at man lader Dyr, som have mere eller mindre misdannede Klove, gaa, men at Dyrene *drives*, og det er jo noget, som stundom sker ved Transporter. Der staar i Paragraffen, at „Dyr, der ved Benbrud, Sygdom, betydelig Halt-hed, væsentlig Misdannelse af Klovene eller lignende ere satte ud af Stand til uden uforholdsmæssig Lidelse at gaa, maa ikke drives eller trækkes.“ Jeg skal i øvrigt bemærke, at Bestemmelsen om Dyr med væsentlig Misdannelse af Klovene ikke fandtes i det af Justitsministeriet udarbejdede Lovforslag, men at det veterinære Sundhedsraad ønskede udtrykkelig indsat en Bestemmelse om, at det, naar Klovene vare saa misdannede, at Dyret ikke uden uforholdsmæssig Lidelse kunde gaa, ikke skulde være tilladt at drive det frem paa denne Maade. Det veterinære Sundhedsraad motiverede Bestemmelsen ved en Henvi-
sning